

Maar Katten er ude-

Tror du paa Eventyr?

Tekst: Arvid Müller ✕ Musik: Amdi Riis

Eventyrstemning og Stjernesked,
 Ild i den knitrende Pejs,
 to sidder sammen og drømmer og la'r Tiden og alt forsvinde.
 Himlen har hængt sin Lanterne ud,
 Natten er snart underyjs,
 hun rykker nærm're til ham, og han
 si'r med et Smil til hende:

REFRAIN:

Tror du paa Eventyr,
 Prinser og Fabeldyr?
 Lyt, saa har jeg et
 sluk først Lampen lidt.
 Kom, hør om Snehvide,
 blot det paa den sidste Side:
 Aften og Maaneskin,
 Kærtegn og Kind mod Kind,
 Prinsen faar Prinsessen, og Natten og Timerne fly'r
 — det'r det evige Eventyr.

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag

203 87 Naar Fatter er ude-

Instruktion:

Lau Lauritzen og Alice O'Fredericks

Manuskript	Grete Frische
Musik	Amdi Riis
Sangtekster	Arvid Müller
Fotografi	Rudolf Frederiksen
Tone	Bent Høyer
Dekorationer	Helge Norél

Personerne:

Fabrikant Vimpelmann	Ludvig Brandstrup
Agnete, kaldet »Nete«, hans Datter..	Gerda Neumann
Jørgen, hans Søn	Ulrik Neumann
Bent, Nete og Jørgens Ven	Svend Asmussen
Bents Far	Sigurd Langberg
Bents Mor	Ellen Feldmann
Revisor Rasmussen	Rasmus Christiansen
Carl Berg, Skuespiller	Karl Gustav Ahlefeldt
Fru Holst	Morie Niedermann
Eva, Kontordame	Bodil Steen
Hansen, Student	Tao Michaëlis
»Jumbo«, Husholderske	Betty Helsingreen
Claus Havemand	Henry Nielsen
Impressarioen	Alexander Larsen
Den ukendte	Buster Larsen
En Mælkeassistent	Henry Madsen

Svend Asmussens Orkester

Det er ikke altid let at være Far — det maa Arkivar Jørgensen sande. Hans eneste Søn, Bent, er mere interesseret i det Orkester, han og hans Venner har dannet, end i at passe sine Studier. En Aften, da Huset ryster af synkoperede Rytmer, taber Arkivaren sin haardt prøvede Taalmodighed og giver Sønnen Valget mellem at opgive sin Musik eller flytte hjemmefra. Bent opsøger næste Dag sine to Venner — Søkendeparret Nete og Jørgen Vimpelmann — for at klage sin Nød, men de to Søkende har mere end nok i deres egne Sorger, som kan sammenfattes i eet Ord: Penge!

Nete og Jørgen bor i en stor, smuk Villa og lever og aander kun for Musik; ligesom Bent mener de, at dér ligger deres Fremtid. Deres Far, som er Enkemand, er paa Forretningsrejse i Amerika og ventes først hjem i Løbet af nogle Maaneder. Paa forbløffende kort Tid har de to Søkende brugt den rigelige Sum Penge, han har givet dem. Situationen er dystre, men de to unge er ikke alene musikalske, de er ogsaa opfindsomme. Der er Bolignød de sidder med en stor Villa hvis de lejer nogle af Værelserne ud bare i en Maaned, vil det hjælpe meget paa Finansen.

En broget Samling Pensionærer flytter nu ind i Huset til stor Ærgrelse for Husjomfruen, der kaldes »Jumbo«, og Gartneren, »Claus Havemand«. Blandt Gæsterne er en ung

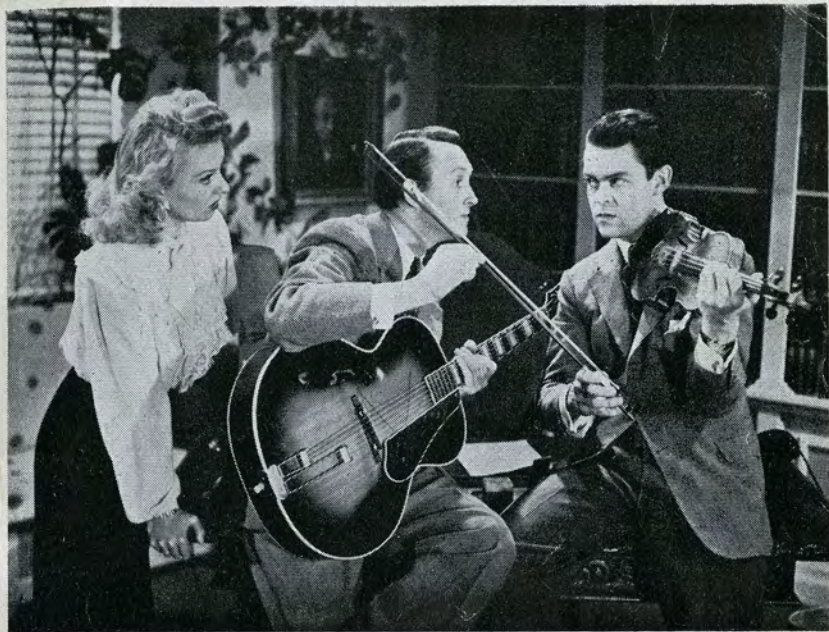

Kontordame, som faar Bents romantiske Hjerter til at »swinge«, og den unge, alvorlige Skuespiller Carl Berg gør et saadant Indtryk paa Nete, at hun er lige ved at glemme Drømmen om en musikalsk Karriere tiltrods for, at hun sammen med Bent og sin Broder møjsommeligt er klatret op paa første Trin af Berømmelsens Stige. De er blevet udvalgt til at optræde i Radioen, Weekendhyttens Amatøraften, deres Livs store Chance. De synger og spiller, medens de haaber paa, at der et Sted sidder en Mand og lytter en Mand, der kan fatte Interesse og bringe dem videre.

Opstemte og glade kommer de hjem fra deres Optræden, men der venter dem en grim Overraskelse. Da de vil hænge deres Overtøj paa Plads, falder en ukendt Mandsperson ud af Garderobeskabet! De tre unge er raadville, da der tilsyneladende er begaaet et Mord i Huset. Deres Mistanke falder ganske naturligt paa en af Pensionærene, men hvem? De forsøger selv at løse Gaaden, og efter en spændende og forvirret Nat opklares Mysteriet med Manden i Skabet

Katten er stadig ude, og Musene spiller Jazz Da kommer et Telegram fra Vimpelmann senior, han kommer hjem næste Dag med Skymasteren fra New York!

Søskendeparret bliver ude af sig selv af Rædsel, for deres fædrene Ophav er en kolerisk Herre, som bestemt ikke vil se med venlige Øjne paa de to Pensionatsværter. Ved Bents Hjælp gør de fortvivlede Forsøg paa at faa Gæsterne til at

flytte de prøver med det gode de prøver med det mindre gode, tilsidst er de desperate, men intet hjælper. Pensionærene har betalt forud, de er ikke til at rokke. Nete og Jørgens hedeste Ønske er i dette Øjeblik et pænt lille Musehul, hvor de sammen med Bent kunde forsvinde og saaledes undgaa den grimme Faders Vrede. Men Miraklernes Tid er ikke forbi. Da Katten — undskyld, Faderen — kommer hjem, har Situationen ændret sig, og Nete og Jørgen staar tilsidst til deres egen Forbløffelse med Palmerne i Hænderne.

